

Ману дарё

Ду раҳсозему раҳпаймо – ману дарё, ману дарё,
Ду ҳамроҳему ду танҳо – ману дарё, ману дарё.

Зи як сарчашма меоем, як сарчашмаи кӯҳӣ,
Ба поинҳо аз он боло – ману дарё, ману дарё.

Ман аз вай шӯр мегирам, вай аз ман шеър мегирад,
Ду пуршӯрему пурғавго – ману дарё, ману дарё.

Дили ӯ масти тӯфонҳо, дили ман масти тугёнҳо,
Ду сармастему пурсавдо – ману дарё, ману дарё.

Ғазал мехонад ӯ, ман ҳам, фиғон месозад ӯ, ман ҳам,
Ду шоир, ду дили шайдо – ману дарё, ману дарё.

На парвои маломатҳо, на парвои сиёсатҳо,
Ду девона, ду бепарво – ману дарё, ману дарё.

Ба ёди ёр менолам – ёри орзуҳомон,
Ду маҷнунем дар сахро – ману дарё, ману дарё.

Гаҳе дар худ намегунҷем, меҷӯшему мешӯрем
Ба қасди соҳилу маҷро – ману дарё, ману дарё.

На боки садди раҳ дорему на бок аз халалгорон;
Ду ҷӯеи раҳи фардо – ману дарё, ману дарё.

Ба чандин ранҷу тобу таб суруди зиндагӣ дар лаб
Давонем аз пайи дунё ману дарё, ману дарё...

19.7.1984

биография

Лайеқ Шерали дар оилаи деҳқонӣ дар Панҷакент таваллуд шуд. Пас аз хатми мактаб ва коллеҷи маъруфи омӯзгории Панҷакент, ӯ таҳсилоти худро соли 1958 ба анҷом расонд. Аз соли 1959 ӯ забон ва адабиётро дар Сталинабод (Душанбе) омӯхт. Дар ҳамин сол аввалин шеърҳоиаш нашр шуданд ва ӯ аз ҷониби чеҳраҳои пешқадами адабӣ эътироф гардид. Ӯ ҳамчун муҳаррир дар Радиои Тоҷикистон кор кард, маҷаллаҳои адабиро таҳрир намуд ва дар фаъолиятҳои сиёсӣ ширкат варзид. Дар соли 1965 ӯ узви Иттиҳоди нависандагон шуд ва дар соли 1991 унвони «Шоирӣ халқии Тоҷикистон» ба ӯ дода шуд. Лайеқ шеърҳои классикии форсӣ-тоҷикро бо таъсири адабиёти ҷаҳонӣ омезиш дода, махсусан аз Фирдавсӣ, Рӯмӣ ва Хайём илҳом мегирифт. Ғайр аз маҷмӯаҳои шеърӣ худ, ӯ асарҳои зиёдеро тарҷума кард. Ӯ дар соли 2000 дар Душанбе даргузашт. Хоҳишаи ӯ то имрӯз дар Тоҷикистон гиромӣ дошта мешавад.